

תקנות בריאות הציבור (מזון) (שאריות חמרי הדברה), התשנ"א-1991

בתוקף הסמכות לפי סעיף 3 לפקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש], התשמ"ג-1983 (להלן - הפקודה), ששר הבריאות נטל לעצמו לפי סעיף 32 לחוק-יסוד: הממשלה, וסמכות שר החקלאות לפי סעיפים 2 ו-7 לחוק הגנת הצומח, התשט"ז-1955 (להלן - החוק), אנו מתקינים תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה -
 - "חומר הדברה" - חומר כימי או תערובת חמרים כימיים, למעט דשנים וחבלים, המכילים חומר פעיל אחד או יותר, המיועדים למטרות כמפורט להלן:
 - (1) ויסות צמיחה, פריחה או פוריות בצמחים;
 - (2) מניעת מחלות חסר ומחלות אחרות של צמחים;
 - (3) שילוך עלים;
 - (4) ביעור, דחיה או משיכה של נגעים בצמחים, ויסות גידולם או מניעתם;
 - (5) ביעור, דחיה, משיכה או מניעה של טפילים חיצוניים פרוקי רגליים בבעלי חיים;
 - "מזון" - כמשמעותו בסעיף 1 לפקודה;
 - "מספר CAS" - מספרו של חומר ההדברה כמצויין בפנקס רישום השמות הכימיים של חמרים כימיים ונוסחתם, שמוציאה לאור האגודה הכימית האמריקנית;
 - "מפקח" - כמשמעותו בפסקאות (1) עד (4) ו-(7) להגדרת "מפקח" שבפקודה וכמשמעותו בסעיף 10 לחוק;
 - "הקודקס" - קודקס אלימנטריס משנת 1986, מהדורה שניה, כרך 13, שפורסם בידי ארגון הבריאות העולמי וארגון המזון והחקלאות של האו"ם, כפי שיעודכן מזמן לזמן, ושהופקד לעיון הציבור בספריית משרד הבריאות, רח' דוד המלך 20, ירושלים, ובספריית האגף להגנת הצומח ולבקורת של משרד החקלאות בבית דגן;
 - "השיעור המותר" - שיעור השארית המותר, לפי הענין -
 - (1) לגבי מזון המיוצר בישראל - שיעורו של חומר הדברה כמפורט בתוספת הראשונה או בתוספת השניה, לפי הענין;

1. ק"ת 5337, התשנ"א (25.2.1991), עמ' 640.
תיקונים: ק"ת 5693, התשנ"ה (20.7.1995), עמ' 1674;
ק"ת 5851, התשנ"ז (16.9.1997), עמ' 1153;
ק"ת 5881, התשנ"ח (19.2.1998), עמ' 423.

(2) לגבי מזון המיובא לישראל - השיעור כמפורט בפסקה (1) או בקודקס;
 (3) לגבי מזון שלא פורט בתוספת הראשונה, בתוספת השניה או בקודקס לענין חומר הדברה מסויים - שארית שאינה עולה על 10% מהרמה המרבית הנמוכה ביותר שפורטה בתוספת הראשונה, בתוספת השניה או בקודקס לאותו חומר ההדברה;
 "שארית" - סך הכל של חומר הדברה, תולדיו וחמרי הפירוק שלו כמפורט בתוספת השלישית;
 "שיווק" - העברה לאחר בכל דרך מדרכי ההעברה.

שארית מותרת

2. לא ייצר אדם לשם מכירה, לא ייבא ולא ישווק מזון המכיל או נושא עליו שארית, אלא אם כן שיעורה אינו עולה על השיעור המותר.

שארית במזון מורכב

3. משמש מזון המפורט בתוספת הראשונה, בתוספת השניה או בקודקס (להלן - המצרך הראשון), להכנת מצרך מזון אחר, לרבות מצרך מזון המורכב מכמה מצרכי מזון אחרים (להלן - המצרך השני), יכול שמצרך המזון השני יכיל שארית שחדרה עקב השימוש במצרך הראשון ובלבד שהיא לא תעלה על השיעור המותר.

מזון פסול (תיקון התשנ"ה)

4. קבע המנהל כי מזון אינו עומד בדרישות תקנות אלה, יראו אותו מזון כבלתי ראוי למאכל אדם. לענין תקנה זו, "המנהל" - כל אחד מאלה או מי שהוא הסמיכו לכך, בכתב:

- (1) ראש שירותי בריאות הציבור במשרד הבריאות;
- (2) מנהל שירות המזון במשרד הבריאות;
- (3) מנהל האגף להגנת הצומח ולבקורת במשרד החקלאות;
- (4) מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות.

נמילת דוגמאות

5. מפקח רשאי, בכל עת סבירה, להיכנס לחצרים שבהם מגדלים צמחים, מייצרים, מכינים, מחסינים, אורזים או מוכרים מזון שחלות לגביו הוראות תקנות אלה וליטול דוגמאות ממנו או מכל תווית שנועדה לסימון המזון וכל כלי קיבול שבו אורזים מזון כאמור.

דיגום ובדיקה

6. דיגום ובדיקה של מזון לענין קביעת שיעור שארית של חמרי הדברה בהם יבוצעו כמפורט בחלקים 5 ו-6 של הקודקס.

7. תקנות בריאות הציבור (מזון) (שאריות חמרי הדברה), התשל"א-1970 - ביטול בטלות.

8. תחילתן של תקנות אלה תשעים ימים מיום פרסומן.

תחילה

(תיקונים: התשנ"ו,
התשנ"ח)

תוספת ראשונה - תוספת שלישית¹

כ"ד בטבת התשנ"א (10 בינואר 1991)

אהוד אולמרט
שר הבריאות

רפאל איתן
שר החקלאות

1. התוספות - הושמטו.